

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **S. M.**, zast. Mgr. Tomášem Císařem, advokátem se sídlem Vinohradská 22, Praha 2, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 10. 2019, čj. CPR+39506-7/ČJ-2018-930310-V237, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 9. 1. 2020, čj. 44 A 78/2019 - 25,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasačních stížnostech.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozsudkem ze dne 9. 1. 2020, čj. 44 A 78/2019 - 25, zamítl Krajský soud v Praze (dále jen „krajský soud“) žalobu proti rozhodnutí žalované o zamítnutí odvolání žalobce a potvrzení rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort, kterým bylo žalobci uloženo správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 a § 119 odst. 1 písm. c) bodu 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění účinném do 18. 9. 2016, a stanovena doba, po kterou žalobci nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, na 1 rok a stanovena doba k vycestování z území České republiky do 30 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí. Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) dne 4. 2. 2020 kasační stížnost.

[2] Podáním ze dne 26. 3. 2020 stěžovatel Nejvyššímu správnímu soudu sdělil, že kasační stížnost v celém rozsahu bere zpět z důvodu změny rozhodných skutečností.

[3] Vzhledem k tomu, že projev vůle stěžovatele vyjádřený v tomto podání nevzbuzuje žádné pochybnosti o tom, že jím stěžovatel bere svou kasační stížnost zcela zpět, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. a) věta před středníkem za použití § 120 s. ř. s. zastavil.

[4] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 věty první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. dubna 2020

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu